

“ Ama Ben Hiç Dua Etmem ki”

Dua, rahmet ve mağfiret ayına girerken yazımın başlığını tuhaf karşıladığınızı biliyorum. Hemen izah edeyim.

Vaktiyle görev yaptığım bir ilde, o ilin manevi dinamiklerinden biri olarak bilinen, çevresinde dürüstlüğü ve dindarlığı ile saygı duyulan muhterem bir zatı bir meslektaşımın ziyaretine gitmiştik. Ziyaretin sonunda ayrılırken “ Dualarınızı bekleriz efendim” dediğimizde, “ Ben hiç dua etmem ki.” dediğinde, arkadaşla bir tuhaf olduk. Çünkü bir saattir dinden, imandan bahseden bu muhteremin yaşantı ve davranışı “ Ben hiç dua etmem ki” sözü ile tenakuz teşkil ediyordu. Şaşkınlığımız karşısında ayrılmamıza müsaade etmeyerek tekrar oturmamızı söyledi ve bize bir soru sordu:” Lütfen sayın hocalarım söylediğim kahve gelesiye kadar aldığınız nefesinizi tutun, dışarı vermeyin.” İnsanın kırk gün aç, dört gün susuz, dört dakika nefessiz duramadığını bildiğim için : “ Efendim bu mümkün değil ki.” dediğimde, “ En büyük dünya nimeti sağlıklı alıp verdiğimiz nefestir. Onun yerini tutabilecek başka bir dünya nimeti var mı? dedi ve ilave ederek “ Ben dua etmem, Rabbimin sayısız verdiği nimetleri karşısında hep şükrederim.” diyerek, sözünü noktaladı.

Ben de siz okurlarıma soruyorum: “ Hiç etrafınızda nefes darlığı çeken koah hastaları var mı? Rahmetli babam içtiği sigara nedeniyle seksen yaşından sonra koah hastalığına yakalandı. Nefes alıp vermek için çektiği sıkıntılar hala gözümün önünde. Seksen yaşına kadar doktor nedir bilmeyen babam, seksenden sonra yakalandığı koah hastalığı nedeniyle makineye bağlı olarak nefes alıp verişini hala gözlerimin önünde. Akli, fikri doktorlarda idi. Haftada birkaç kez doktora götürdüğümüz halde “Doktorun bol olduğu yerde beni niye doktora götürmüyorsunuz? “ diye hep serzenişte bulunurdu.

Ayların sultanı oruç ayına girerken yiyecek ve içeceklere ara veriyoruz, ama nefese ara veremiyoruz. Şeyh Sadi Gülistan adlı eserinde “ Her nefeste iki büyük nimet vardır. Alması bir nimet, vermesi bir nimet. Dünyada kaç kişi kendimiz dahil aldığı ve verdiği nefese şükretmeyi aklına getiriyor.” dedi ve ilave etti:

“ Değerli hocalarım size sürekli iyilik yapan insana, sürekli nankörlük yapıyorsunuz. Onu kırılıyorsunuz, üzüyorsunuz, hatta saygısızlık yapıyorsunuz, hatta kafa tutuyorsunuz ama sıkıştığınızda her zaman ondan yardım ve iyilik bekliyorsunuz.” Bu insanın dua ve dilekleri normal mi? Allah’ın verdiği sayısız nimetlerinden yararlanan, yaratanını da hiç hatırlamayan kul, dara düştüğünde yaptığı duanın bir anlamı olur mu? Nitekim Rabbimiz Haşr 19: “ ALLAH’I UNUTAN

(Bu yüzden Allah'ın da) ONLARA KENDİLERİNİ UNUTTURDUĞU KİŞİLER GİBİ OLMAYIN..." buyuruyor. Onun için ben, Rabbime dua etmem. Sadece verdiği nimetlere şükrederim. Verdiği göz, el, ayağın, vücudumuzun her bir organı milyonluk, milyarlık, değil, para pulun yetmeyeceği kadar büyük nimetlerdir. Allah her nimeti bolca vermiş. Bunların şükrünü eda etmeden bir şey istemeye yüzümüz olur mu?

Muallim Naci: " Hak perestim arzı ihlas ettiğim dergah bir / Bir nefes tevhitte ayrılmam Allah bir." demiş.

Sağlıklı olarak aldığımız her nefeste içimizde güller, sümbüller, karanfiller açtığını göremeyiz ama aldığımız her nefeste içimizdeki ferahlık ve bahar havasını kim inkâr edebilir. Ama ben bu tadı alamıyorum diyorsanız hemen ağzınızı ve burun deliklerini elinizle kapatınız, ve nefesinizi bir müddet içinizde tutunuz. O zaman nefes nimetinin ne büyük değer olduğunu anlarsınız."

Ben bunu bir ara derste öğrencilere: " Allah'ın size verdiği üç büyük nimeti hatırlayın" dediğimde, öğrencilerden her birisi farklı farklı şeyler söyledi. Ama nefes nimetini hiç kimse söylemedi. Çünkü " Nefesi" para ile satın almadığımız için hiç kimse kıymetini bilmiyor. İnsan hayatını devam ettirebilmek için temel gıda maddelerimiz ya parasızdır nefes ve su gibi. Ya da ekmek, sebze ve meyveler de insanların yaptığı gıda maddeleri karşısında en ucuzdur. İnsanı bir gün doyuracak ekmek ile marketten aldığımız parmak kalınlığındaki gofretin fiyatı bir mi? Parmak kadar gofretin fiyatı bir ekmeğin fiyatından iki üç mislidir. İnsanı hem doyurmaz hem de ekmekten daha pahalıdır. Rabbimiz insanın yaşaması için temel gıda maddelerini ucuz olarak elde etmemize imkân vermiştir. Hele hele en önemlileri su ve nefesi parasız vermiştir. Her nefes için para ödenseydi, dünyada zengin değil, uçsuz, bucaksız topraklara sahip kral ve padişahların dahi parası yetmezdi. Nitekim nefes darlığından mustarip ünlü Padişahımız Kanuni bile : " Halk içinde muteber bir nesne yok devlet gibi / Olmaya devlet cihanda bir nefes sıhhat gibi." diye sızlanmıştır. Oturduğu koltuğu sağlıklı bir nefes alıp vermeye tercih etmektedir.

Nefes ve nefis kelime olarak aynı köktendir. NEFSİMİZİ şeytani hevalara kaptırırsak dünyada rezil, rüsva oluruz, öbür dünyadaki yerimiz de bütün kutsal kitaplarda belirtilmektedir.

Rabbimizin yeme – içmemiz konusunda helal kıldıkları nimetler yerine şeytanın dürtüsüyle bedenimizi haram olan alkol, uyuşturucu vs. gibi zararlı maddelerle,

doldurursak, içimize çektiğimiz NEFESİ kirletir, hastanelerde doktor peşinden koşmak zorunda kalırız.

Bu vesile ile başlangıcı rahmet, ortası mağfiret, sonu cehennemden Azad olan mübarek Ramazan ayınızı tebrik ederim. www.kadirkeskin.net

Not. Dünyadaki ülkelerin yarısına yakınıni gezen ve gezdiği ülkeleri akıcı üslubu ile yazıya dökerek “GÖKYÜZÜ GEZİ NOTLARI “adlı eserle kitaplaştıırıp, seyahat ettiği ülkeleri okurlarına da gezdiren, genç meslektaşım Salim Yılmaz beyefendi nezaket gösterip ziyaretime gelerek güzide eserini bana da hediye ettiler. Ayrıca TV. radyo programları ve konferansları ile de eğitim faaliyetlerini aksatmadan devam ettirmektedir. Genç ve enerjik eğitimci meslektaşımın faaliyetlerine imrendim. Selam ve dualarımla başarılarının devamını diliyorum.